

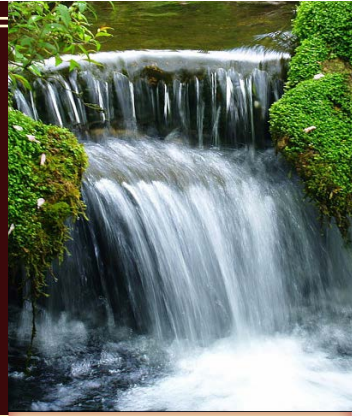

האדמו"ר מהאלמין
רבי שלום יהודה גראס שליט"א
חיבר למעלה מאלף ספרים על כל מקצועות התורה

מקוה ישראל ה'

חלק יג

על חיוב ושמירת תורת המקוואות

אור הזוהר 220 * אב תשע"ג

מפעל הזוהר העולמי טל: 0527651911

פרק כ"ג

בו יבואר כי מנהגינו לרחוץ במקוה בערב שבת מקובלת מן האבות הקדושים ומן הנביאים עד משה רבינו עליו השלום מהר סיני - גודל השכר להמקיימה שינצל מהיצר הרע ומדינה של גהינם - החיוב בזה אחד אנשים ואחד נשים, והוא כבוד להדר עצמו להקביל פני הכלה בפנים מאירות ונקיות וטהרה

ה. בעטרת זקנים (סימן ר"ס אות א) כתב: וכשם שנו של שבת יהא זהיר בו אחד אנשים ואחד נשים חייבים בו, כדאיתא בסימן רס"ג, כך צריך ליזהר ברחיצה בחמין.

ו. בבאר היטב (אות א), שמחוייב בדבר הזה אחד אנשים ואחד נשים. ז. בספר ליקוטי מהרי"ח (סדר הנהגת ערב שבת) כתב בשם ספר אשל אברהם מהגה"ק מבוטשאטש זצ"ל, שלמד קצת זכות על נשי דידן שאינם נוהרים בזה עיין שם.

ח. בעטרת זקנים (סימן ר"ס אות א) כתב: וכשם שנו של שבת יהא זהיר בו אחד אנשים ואחד נשים חייבים בו, כדאיתא בסימן רס"ג, כך צריך ליזהר ברחיצה בחמין.

ט. בספר סדר היום (סדר ערב שבת, טבילה במקוה) וזה לשונו: אחר שעשה כל מעשיו וצרכיו והכין כל עניניו והתפלל מנחה, וכבר נטה השמש לערוב, יחם לו יורה של מים חמים, שירחוץ בהם פניו ידיו ורגליו, והוא כבוד להדר עצמו, כדי להקביל פני הכלה בפנים מאירות, ונקיות וטהרה.

א. ברמב"ם (פרק ל' מהלכות שבת הלכה א' וב') וזה לשונו: ארבעה דברים נאמרו בשבת, שנים מן התורה, ושנים מדברי סופרים, והן מפורשין על ידי הנביאים, שבתורה זכור ושמור, ושנתפרשו על ידי הנביאים כבוד ועונג, שנאמר וקראת לשבת עונג ולקדוש ה' מכובד, איזהו כבוד זה שאמרו חכמים שמצוה על אדם לרחוץ פניו ידיו ורגליו בחמין בערב שבת, מפני כבוד השבת.

ב. בספר שלחן הטהור (קאמארנא, זהב טהור סימן ר"ס אות א) כתב: וצריך לרחוץ מתחלה פניו ידיו ורגליו, כי מנהגו של רבי יהודה בר אילעאי קיבל מנהג זה מן רבותיו עד הנביאים, עד משה רבינו מהר סיני.

ג. עוד כתב בספר שלחן הטהור (להגאון הקדוש מקאמארנא, זר זהב סימן ר"ס אות א): וצריך ליזהר בזה הרבה, וינצל מהיצר הרע ומדינה של גהינם.

ד. בספר אור זרוע (הלכות ערב שבת, סימן ז) כתב: למדנו שמצוה לרחוץ פניו ידיו ורגליו ערב שבת בחמין וכו', מיהו מצוה היא שמקבל עלי' שכר אם קיימה, ואם חסרה אינו נדון עלי'.

פרק כ"ד

בו יבואר שהרוחץ בערב שבת קודש צריך לכיין שהרחיצה תעלה לו למצוה, וירחוץ עצמו לכבוד שבת. - ועל ידי הרחיצה בחמין בערב שבת קודש רוחצין גם כן נפש הבהמית וכתמי העוונות וזוהמת רוח הטומאה השורה על האדם, ומגרשים את הקליפות - הרחיצה הוא עיקר הטבילה שאדם צריך לטבול בערב שבת קודש - עיקר הטבילה שאדם צריך לטבול בערב שבת קודש, לברוח מרשות הרכים אל רשות היחיד יחודו של עולם - זוכה לשבת שכולו טוב

ב. בשער הכוונות (להאר"י ז"ל, ענין רחיצת פניו ידיו ורגליו) כתב: והנה נתבאר, כי המים חמין, הם בסוד שלהובא דאשא הנזכר בזוהר, המגרשת את הקליפות, ולכן צריך שבשעת רחיצתך במים החמין, תכוין בסוד

א. בספר אור צדיקים (סימן כ"ח): יזהר לרחוץ בכל ערב שבת במים חמין פניו, ואחר כך ידיו ורגליו, ויאמר בשעת רחיצה והי' הנשאר בציון והנותר בירושלים קדוש יאמר לו.

כוונת שלהבת י"ה. ר"ל, כי זו השלהבת, יוצאת משם י"ה, כדי לגרש ולהפיל הקליפה למטה.

ג. בספר משמרת שלום (קורינוב, סימן כ"ה סעיף א) כתב: קודם שילך למרחץ נכון לומר הריני הולך לרחוץ פני ידי ורגלי וכל גופי בחמין, ולטבול במקוה לכבוד שבת קודש, כמצות חז"ל, לקיים מצות עשה שאל אביך וגו', ומצות לא תעשה לא תסור וגו', לשם יחוד קודשא בריך הוא גו' ויהי נועם וגו'.

ד. ובספר שלחן הטהור (קאמארנע, סימן ר"ס, זר זהב אות א) וזה לשונו קדשו: ירחץ במקום נקי וטהור פניו ידיו ורגליו, ויכוין לקיים מצות חכמים, אבל במרחץ במקום שאסור להרהר בדברי תורה אסור לו שם לקיים מצות, אפילו מצות חכמים, ומכל שכן מצוה דאורייתא, והעולם סוברין שיוצאין במה שרוחצין במרחץ, בוודאי זה אינו, באין פנים עיקר מצוה לא יצא חלילה, אבל אף על פי כן מצוה קעביד, וכשהולך למקוה ששם לא נקרא מרחץ, שהרי כל אדם

מכוסה שם במים יכוין: מה שרחצתי במרחץ יעלה לי למצוה, כי לשם מצוה עשיתי זאת לכבוד שבת.

ה. בספר שלחן הטהור (קאמארנא, זר זהב סימן ר"ס סק"א) ויכוין לבטל במצוה זאת [של רחיצת הגוף] כל כח ורתיחות היצר הרע שמחמם לדבר עבירה ולפניו ולגדלות, ולבטל אש הכעס וריב ומצה ומחלוקת ושנאת חנם, ולית אתר פנוי מיני, ובערב שבת חוזרות כל בחי' הקדושה לקדושתו ונתעלה למעלה, ואז גם הרע רוצה לעלות לקבל שפע חיותו גשמיות וטעם מתקן לשעתו ומרורים לבסוף, ולזה יכוין איזה גיבור הכובש את יצרו להמשיך מגבורה עליונה אש קדוש כח אחד הנקרא שלהובא דאשא, ומוריד כח יצה"ר קליפות נגה עם נוקבא דתה"ד, ולזה צריך קציצת צפרנים קודם רחיצת מים חמין, כי המים חמין דקדושה הם סוד אש קדוש הנותן חמימות לתורה ולמצות, ועל ידי זה מוריד סרחון תאות אש היצה"ר עד נוקבא דתה"ר, ונופל הרע למטה, והטוב שבו נתעלה בסוד הארת מתיקות קדושת שבת, עד שפניו מאיר כלפידי אש באהבה ובהכנעה.

כל הדיסקים הקדושים

מפי הרב: אריה ברדה בשפה העברית

ניתן להשיג ישירות למחשב שלך

www.kolothakodesh.com